

[Jørgen Peder Hansen.]

Forbrugerrådet, en henvendelse, som handelsministeren altså også har fået i hænde. I denne henvendelse peger Forbrugerrådet på, at det er i økonomiske vanskeligheder. Det har det været så ofte før — det fremgår af de debatter, der har været ført her i folketinget — men i øjeblikket ligger det sådan for Forbrugerrådet, at det i virkeligheden står over for muligheden af ikke blot at skulle indskrænke sin virksomhed, men måske at skulle stoppe sin virksomhed. Det er på denne baggrund, Forbrugerrådet anræber folketinget, regeringen om at vise imødekommenhed på det økonomiske område over for Forbrugerrådet.

Man har opgjort, at der i øjeblikket vil være behov for op i mod 2 mill. kr. for at klare de mest nødtørftige foreliggende opgaver, og derfor vil jeg gerne spørge handelsministeren, om der skulle være en velvillig indstilling i handelsministeriet over for at gå ind på tankegangen om et forøget tilskud til Forbrugerrådets virksomhed. Jeg kan pege på, at i sidste uge var der i Politiken, en enquete, hvor de forskellige politiske partiers repræsentanter her i folketinget udtalte sig om Forbrugerrådets virksomhed og om nytten af, at det fortsatte i øget omfang, og det var fra alle sider meget positive udtalelser, der her kom frem. Sådanne positive udtalelser fra alle sider har man i og for sig bemærket sig ved tidligere lejligheder. Nu gælder det så om, hvorvidt der er noget at have sympatien i, og derfor er det, jeg spørger handelsministeren, om der skulle vise sig — ikke i indeværende år, men til næste år — en mulighed for forøget støtte til det meget samfundsvigtige arbejde, som Forbrugerrådet står for.

Jeg beklager sammen med mange andre, at Forbrugerrådet ikke nåede at komme igennem i TV med en oplysende virksomhed omkring forbrugerspørgsmål. Jeg håber, at handelsministeren, som i denne sag nok bør være den, der er den eksekutive, den udførende kraft, måske kunne tage en forhandling med kulturministeren om at få drøftet problemet forbrugeroplysning i TV igen. Jeg betragter det som noget meget, meget væsentligt.

Jeg har tidligere bemærket mig, at handelsministeren skulle være venlig stemt

over for forbrugeroplysning i skolerne, og det var jeg taknemlig over at erfare. Jeg betragter det som noget i meget vid udstrækning samfundsgavnligt, at denne forbrugeroplysning kan finde sted på så tidligt et tidspunkt og på så sagligt et grundlag som vel muligt, og at den finder sted i skolerne. Derfor kunne der måske også være anledning til at tage kontakt med undervisningsministeren om dette særlige problem.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg må måske have lov til at svare først på det sidst anførte, der jo ligesom ligger lidt uden for dagens egentlige emne. Jeg vil gerne svare hr. Jørgen Peder Hansen, at jeg gentagne gange har udtrykt, at jeg fandt, at Forbrugerrådets aktivitet var god og sund. Det er også en kendsgerning, at bevillingerne til Forbrugerrådet er steget i ret hurtigt tempo, fra et par hundrede tusinde kroner for ganske få år siden til nu godt 600.000 kr., hvoraf 100.000 kr. er stigningen alene i dette finansår.

For så vidt imidlertid angår en aktivitetsudvidelse af en sådan art, at denne bevilling skulle op på 2 mill. kr., må jeg sige, at det kan jeg slet ikke tage standpunkt til på indeværende tidspunkt. Forholdet er det, at kort tid efter, at jeg var tiltrådt som minister, blev også statens husholdningsråd lagt ind under handelsministeriets ressort, og vi har arbejdet en del med spørgsmålet om den delvise overlappning, der finder sted mellem de to institutioner, herunder også betimeligheden af, at begge institutioner udgiver hver sine blade, som jo tynger de to institutioners budgetter i en ikke ringe grad. Disse overvejelser er ikke fuldendt, og før de er fuldendt og vi har fundet en rimelig norm for koordinering af de to institutioners arbejde, vil jeg ikke kunne gå ind for den voldsomme aktivitetsudvidelse, der har manifesteret sig i ønsket om 2 mill. kr. årlig i samlet tilskud til Forbrugerrådet.

Samtidig er det givet, at Forbrugerrådet er i en øjeblikkelig knibe atter på grund af udgivelsen af bladet Tænk, og jeg står personlig velvillig over for overvejelser af, om man kunne hjælpe dem ekstraordinært, indtil man ser, om bladet Tænk kunne udkomme i et sådant oplag, at det ikke belaster budgettet alt for alvorligt. Heller ikke på dette